

защото азъ свидѣтелствувамъ за него, че неговы-тѣ дѣла сѫ лукавы.

8. Вы възлѣзте на тойзи празникъ; азъ не щѫ още да възлѣзѫ на тойзи празникъ; защото врѣме-то ми не ся е испѣнило още.

9. И това като имъ рече, останѫ си въ Галилеѣ.

10. А като възлѣзохѫ братія-та му, тогазъ и той възлѣзе на празникъ-тъ, не явно, но тайно иѣкакъ си.

11. Іудеи-тѣ прочее диряхѫ го на празникъ-тъ, и казувахѫ: Кѫдѣ е онзи?

12. И имаше много гльчка за него помежду народъ-тъ; един говоряхѫ: Че е добръ: а други казувахѫ: Не, но лъсти народъ-тъ.

13. Никой обаче не говоряше явно за него, поради страхъ-тъ отъ Іудеи-тѣ.

14. Но като ся прѣполовяваше вече празникъ-тъ, възлѣзе Іисусъ въ храмъ-тъ и поучаваше.

15. И чудѣхѫ ся Іудеи-тѣ и казувахѫ: Какъ тойзи знае книжно ученіе, като не ся е училъ?

16. Отговори имъ Іисусъ и рече: Мое-то ученіе не е мое, но на оногози който мя е проводилъ.

17. Ако ище иѣкой да прави неговѣ-тѣ волѣ, позна ще за поученіе-то, да ли е отъ Бога, или азъ отъ самосебе си говорїкъ.

18. Който говори отъ самосебе си, ище свої-тѣ славѫ, а който ище славѣ-тѣ на оногози който го е проводилъ, той е истиинскій, и иѣма иеправда въ него.

19. Моисей не ви ли даде законъ-тъ, и никой отъ васъ не испѣнява законъ-тъ? защо ищете да мя убите?

20. Отговори народъ-тъ и рече: Бѣсъ имашъ; кой ище да тя убие?

21. Отвѣща Іисусъ и рече имъ: Едно дѣло сторихъ и всинца ся чудите.

22. За това Моисей ви даде обрѣзаніе-то, (не че е отъ Моисея, но отъ отци-тѣ), и въ сѫботѫ обрѣзувате человѣка.